

ÎNCHEIERE

29 martie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Burac Lilia, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Burac Lilia împotriva Ministerului Justiţiei privind obligarea emiterii actului administrativ şi încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 16 noiembrie 2016,

constată:

La 14.09.2015, notarul public Burac Lilia a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiţiei privind obligarea emiterii actului administrativ şi încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii, reclamanta a invocat faptul că la 13.07.2015 a depus prin cancelaria Ministerului Justiţiei un demers prin care a solicitat emiterea ordinului privind schimbarea teritoriului de activitate, motivând prin faptul că a obţinut licenţa nr.174 la 28.11.2001, iar la momentul primirii licenţei Legea cu privire la notariat nu prevedea indicarea teritoriului de activitate, nici accesarea în profesie prin concurs în funcţie de teritoriul de activitate solicitat, astfel a primit licenţă fără indicarea teritoriului de activitate, iar din luna mai 2002 este notar în raionul Cimişlia, or. Cimişlia şi în afară de activitatea de notar activează în prezent în calitate de membru al colegiului disciplinar pe lângă Ministerul Justiţiei.

Concretizează reclamanta că după începerea activităţii, fiind căsătorită, a născut doi copii şi domiciliază în prezent în mun. Chişinău, este nevoită să se deplaseze zilnic tur-retur Chişinău-Cimişlia, fapt ce implică cheltuieli şi o supune unor riscuri legate de trafic. Este mamă a trei copii, dintre care doi sunt minori, ceea ce duce la diminuarea posibilităţilor de a le oferi atenţia necesară.

Notează reclamanta, că pe parcursul anilor 2012-2014 de către pârât au fost emise trei ordine de schimbare a teritoriului de activitate, din Călăraşi, Leova şi Soroca, respectiv, în mun. Chişinău, doar în baza cererilor depuse de solicitanţi, fără organizarea vreunui concurs, conform art.14 a Legii cu privire la notariat.

Cu toate acestea, reclamanta nu a primit un răspuns din partea pârâtului.

Consideră, că respingerea cererii sale ar constitui o evidentă discriminare în raport cu persoanele vizate în ordinele sus-citate, ceea ce contravine Constituției RM și Convenției cu privire la protecția drepturilor omului și libertăților fundamentale, iar refuzul de a emite actul administrativ solicitat este neîntemeiat și contravine legislației, deoarece obligarea reclamantului să susțină concursul pentru schimbarea teritoriului de activitate, constituie o discriminare pe acest criteriu, or, admitând că reclamantul nu ar fi solicitat schimbarea teritoriului de activitate, competența profesională a acestuia și dreptul de desfășurare a activității notariale nu ar fi supusă vreunui control. Totodată, în cazul solicitării schimbării teritoriului de activitate competența profesională a reclamantului și dreptul de desfășurare a activității notariale este pusă sub întrebare și astfel supusă unui control, fiind neclar de ce licența sa nu poate fi considerată valabilă pentru a activa în mun. Chișinău, fiind obligată să promoveze repetat, de rând cu persoanele care pentru prima dată acced în profesie, același concurs.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29.04.2016, acțiunea înaintată de Burac Lilia, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 12.05.2016 avocatul Burac Victor în interesele Liliei Burac a declarat apel prin care a solicitat casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Burac Lilia să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de avocatul Burac Victor în interesele Liliei Burac și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29.04.2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Burac Lilia a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 16 noiembrie 2016 și a hotărârii primei instanțe din 29 aprilie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 16 noiembrie 2016 a fost recepționată de către recurentă la 13.12.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 14.02.2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Burac Lilia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Burac Lilia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Burac Lilia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valentina Clevadi

Judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea